

Съвременен превод

Language: български (Bulgarian)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Bulgarian Easy-to-Read Version © 2000 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-16 from source files dated 2017-08-16.

f81bdf6b-f64b-5c00-a70f-cb43437b4e56

ISBN: 978-1-5313-1300-5

Второто писмо до
коринтяните

1 От Павел, апостол на Христос Исус чрез Божията воля, и от нашия брат Тимотей.

До Божията църква в Коринт и до всички Божии хора в цяла Ахая.

²Благодат и мир на вас от Бога, нашия Баща, и от Господ Исус Христос.

Павел благодари на Бога

³Благословен да бъде Богът и Бащата на нашия Господ Исус Христос, милостивият Баща и Богът, който е изворът на всяка утеха. ⁴Той ни утешава във всички наши скърби, за да утешаваме и ние онези, които скърбят, така както Бог утешава самите нас. ⁵Защото както участваме в безбройните страдания на Христос, така чрез Христос безграничната ни утеха стига до вас. ⁶Ако ние имаме скърби, то е, за да бъдете вие утешени и спасени. Ако ние получим утеха, то е, за да можете вие да бъдете утешени и търпеливо да понасяте страданията, които и ние понасяме. ⁷И надеждата ни за вас е твърда, защото знаем, че както участвате в страданията ни, така участвате и в утехата ни.

⁸Братя и сестри, искаме да знаете за бедите, които ни сполетяха в Азия. Бремето върху нас бе толкова тежко и непоносимо, че дори бяхме загубили всякаква надежда за живот. ⁹Да, в сърцата си чувствахме, че смъртната ни присъда вече е произнесена. Това се случи, за да не се доверяваме на себе си, а на Бога, който възкресява мъртвите. ¹⁰Той ни избави от ужасна смърт и ще продължава да ни избавя.

В него е надеждата ни и той и в бъдеще ще ни избавя, ¹¹ако и вие ни помагате с молитва, така че мнозина да благодарят от наше име за благословието, с което Бог ще ни дари заради многото молитви.

Промяна в плановете на Павел

¹²Ето с какво се гордеем — с това, че можем да кажем с чиста съвест: всичко, което сме извършили в този свят, е било с чистотата и искреността, идваща от Бога. Не с мъдростта на света, а с Божията благодат сме се отнасяли към хората и особено към вас. ¹³Да, защото не ви пишем нищо друго освен това, което можете да прочетете и наистина да разберете. И се надявам, че ще ни разберете напълно, ¹⁴както винаги сте ни разбирали отчасти, и ще видите, че можете да се гордеете с нас, както ние ще се гордеем с вас в Деня, когато нашият Господ Исус дойде.

¹⁵И уверен в това, аз реших първо да посетя вас, за да бъдете благословени два пъти. ¹⁶Възнамерявах да ви посетя на път за Македония, а когато се връщам оттам, да дойда отново при вас, за да ми помогнете при пътуването ми до Юдея. ¹⁷Нима мислите, че лесно променям решенията си? Или смятате, че съм правил плановете си като светски човек, който казва едновременно „Да, да!“ и „Не, не!“?

¹⁸Но Бог държи на думата си и той ще свидетелства, че никога не ви казваме „да“ и „не“ за едно и също нещо. ¹⁹Защото Божият Син Исус Христос, когото ние — Силуан, Тимотей и аз — проповядвахме сред вас, не беше едновременно и „да“, и „не“. Точно обратното: в него бе произнесено окончателно „Да!“! ²⁰И

независимо от това колко обещания е дал Бог, в него е потвърдението на всички тях. Ето защо чрез него казваме „Амин“ за слава на Бога. ²¹Бог е този, който прави вас и нас силни в Христос и който ни помаза. ²²Той ни беляза като своя собственост и ни даде Духа, който е в сърцата ни като гаранция, че ще получим онова, което ни е обещал.

²³Призовавам Бога за свидетел и залагам живота си на това, че не дойдох отново в Коринт, защото исках да ви пощадя. ²⁴Не искам да кажа, че се опитваме да контролираме вярата ви, защото в нея вие стоите силни; по-скоро се трудим заедно с вас за вашето щастие.

2 Ето защо реших следващото ми посещение при вас да не е болезнено, ²защото ако аз ви причиня болка, кой тогава ще ме зарадва, ако не вие, които съм наранил? ³И затова ви писах, за да може когато дойда, да не ми бъде причинена болка от онези, които трябва да ме зарадват, защото бях сигурен за всички вас, че моята радост ще бъде и ваша. ⁴Писах ви със сърце, изпълнено с мъка и болка, и с много сълзи, не за да ви нараня, а за да разберете колко голяма е любовта ми към вас.

Простете на този, който ви е наранил

⁵Ако някой е причинил болка, то той я е причинил не на мен, а на всички вас, поне до известна степен (защото не искам да преувеличавам). ⁶Наказанието, наложено на такъв човек от вашето мнозинство, е достатъчно за него. ⁷Вие обаче трябва да му простите и да го насърчите, за да не да бъде той

завладян от прекомерна тъга. ⁸Ето защо ви умолявам да потвърдите любовта си към него. ⁹Затова ви писах: за да видя дали можете да издържите изпитанието и да се подчините във всичко. ¹⁰Ако простите на човек нещо, аз също му прощавам. А каквото съм простил (ако е имало какво да се прощава), направил съм го заради вас в присъствието на Христос, ¹¹за да не ни надхитри Сатана, чиито коварни намерения много добре знаем.

Тревогата на Павел в Трояда

¹²Когато отидох в Трояда да проповядвам Благата вест за Христос, Господ бе отворил врата пред мен, ¹³но аз много се разтревожих, защото не намерих своя брат Тит. Ето защо се сбогувах с хората там и тръгнах за Македония.

Победа чрез Христос

¹⁴Но да благодарим на Бога, който чрез Христос винаги ни води в победно шествие и чрез нас разпространява навсякъде благоуханието на знанието за него. ¹⁵Защото за Бога ние сме Христовият аромат сред тези, които вървят към спасение, и сред онези, които вървят към гибел. ¹⁶За онези, които вървят към гибел, ние сме мирисът, който идва от смъртта и води към смърт. За тези, които вървят към спасение — ухание, което идва от живота и води към живот. И кой е достоен за такава задача? ¹⁷Ние не сме амбулантни търговци, които продават Божието слово, за да печелят, както правят мнозина. Не, в Христос говорим искрено пред Бога като хора, изпратени от Бога.

Служители на Божия нов завет

3 Нима отново започваме да се хвалим? И нима като някои други имаме нужда от препоръчителни писма до вас или от вас? ² Самите вие сте нашето писмо, написано в сърцата ни, което всички хора знаят и четат. ³ Вие доказвате, че сте писмо от Христос, изпратено чрез нас и написано не с мастило, а с Духа на живия Бог, не върху каменни плочи,^{*} а върху човешките сърца.

⁴ Чрез Христос имаме увереността да твърдим това пред Бога. ⁵ Не казвам, че ние сами можем да извършим нещо. Не, нищо подобно не твърдим. Бог е този, който ни помага да вършим всичко. ⁶ Той дори ни направи способни да служим на нов завет, който е основан не на писан закон, а на Духа, защото писаният закон убива, а Духът дава живот.

Новият завет носи по-голяма слава

⁷ Ако служението, което донесе смърт (законът, издълбан върху каменни плочи), бе славно и израелтяните не можеха да задържат поглед върху лицето на Моисей, защото то блестеше с такава слава, макар че това бе слава, която скоро щеше да избледнее, ⁸ нима служението на Духа няма да бъде още по-славно? ⁹ И ако служението, което осъждаше хората, бе славно, колко по-славно ще бъде служението, което ги прави праведни! ¹⁰ Защото онова, което по-рано бе изпълнено със слава, сега губи славата си пред лицето на превъзходящата слава на новото служение. ¹¹ И ако служението, обречено да изчезне, бе

придружено от слава, колко повече слава ще има служението, което остава завинаги!

¹² И така, понеже имаме тази надежда, ние говорим много смело. ¹³ Не сме като Моисей, който покриваше лицето си, за да не могат израелтяните да видят, че славата избледнява и изчезва. ¹⁴ Но техните умове бяха заслепени и дори до днес същото покривало остава, когато се чете Старият Завет. То не е свалено, защото може да се отмахне само чрез Христос. ¹⁵ И досега, когато се чете законът на Моисей, сърцата им остават с покривало, ¹⁶ но когато се обърнат към Господа, покривалото пада. ¹⁷ Този „Господ“, за когото говоря, е Духът, а там, където е Духът на Господа, има свобода. ¹⁸ Тогава всички ние с открити лица, докато съзерцаваме Господната слава като в огледало, се преобразяваме в неговия образ с все по-голяма слава и това преобразяване е от Господа, който е Духът.

Духовно съкровище в глинени делви

4 Затова, като имаме това служение по Божията милост, ние не се отчайваме, ² а сме решили да не вършим никакви тайни и срамни дела. Ние не използваме измами, нито изопачаваме Божието послание, а по-скоро ясно изявяваме истината, така че всеки да знае в сърцето си какви хора сме пред Бога. ³ И ако Благата вест, която проповядваме, е неясна, то това е така само за онези, които вървят към гибел. ⁴ Богът на този свят е заслепил умовете на невярващите, за да не могат да видят светлината на Благата вест за славата

*3:3 *каменни плочи* Споменати още в 3:7. Вж. Изх. 24:12; 25:16.

на Христос, който е Божият образ.
⁵Ние не проповядваме себе си, а ви учим, че Исус Христос е Господ и че ние сме ваши слуги заради Исус. ⁶Защото Богът, който е казал: „Светлината ще изгрее от мрака“, е същият, който изгря в сърцата ни, за да познаем Божията слава в лицето на Исус Христос.

⁷Ние имаме това съкровище, но сме само като глинени делви, в които то се пази, за да стане ясно, че надминаващата всички останали сила идва не от нас, а от Бога. ⁸Непрекъснато ни постигат всякакви беди, но не сме сломени; в безизходица сме, но успяваме да намерим изход; ⁹преследвани сме, но Бог не ни изоставя; повалят ни, но не загиваме. ¹⁰Винаги носим в телата си смъртта на Исус, за да се види ясно в тях и животът му. ¹¹Ние, живите, непрекъснато сме излагани на смърт заради Исус, за да се види ясно неговият живот в нашите смъртни тела. ¹²Следователно смъртта работи в нас, а животът — във вас.

¹³Но ние имаме същата вяра, за която Писанието казва: „Повярвах, затова говорих.“* Ние също вярваме, затова и говорим, ¹⁴защото знаем, че Онзи, който възкреси Господ Исус, ще възкреси и нас както Исус и заедно с вас ще ни изправи пред него. ¹⁵Всичко става заради вас, за да може Божията благодат да достигне до все повече и повече хора и да доведе до изобилни благодарствени молитви в прослава на Бога.

Живот с вяра

¹⁶Ето защо ние не се отчайваме и въпреки че външно стареем

и отслабваме, вътрешно се подновяваме с всеки изминал ден. ¹⁷Нашите краткотрайни и нищожни скърби ни носят вечна слава, която е несравнимо по-голяма от тях. ¹⁸Ние съсредоточаваме вниманието си не върху онова, което може да се види, а върху онова, което не може да се види, защото видимото е преходно, а невидимото — вечно.

5 Знаем, че когато тялото ни — палатката, в която живеем тук на земята — бъде унищожено, Бог ни дава дом, вечен дом на небето, който не човешки ръце, а сам той е построил. ²И докато сме в земния дом, стенем, защото жадуваме да бъдем облечени с небесния. ³Като сме облечени с него, няма да бъдем голи. ⁴Онези от нас, които са в земното си тяло, са обременени и стенат. Нашето желание е не да се освободим от земното си тяло, а да се облечем с небесното, за да може смъртното да бъде погълнато от живота. ⁵Този, който ни подготви за това, е Бог, който ни даде Духа като залог, че ще получим обещаното от него.

⁶Ние винаги имаме увереност, защото знаем, че докато живеем в телата си, сме далеч от Господа, ⁷тъй като живеем въз основа на това, в което вярваме, а не на това, което виждаме. ⁸Ето защо сме уверени и предпочитаме да напуснем земните си тела и да отидем да живеем с Господа. ⁹Независимо дали живеем тук или там, имаме само едно желание, и то е да вършим онова, което му е угодно. ¹⁰Всички трябва да се явим пред Христос, за да ни съди и всеки да получи заслуженото и за доброто, и за злото, което е

* 4:13 Цитат от Пс. 116:10.

извършил, докато е бил в земното си тяло.

Служението на помириенето

¹¹ И понеже знаем какво е страх от Господа, ние убеждаваме хората да приемат истината. Бог ни познава напълно, но аз се надявам, че и вие също ни познавате така. ¹² Ние не се опитваме отново да се препоръчваме пред вас, а по-скоро ви даваме възможност да се гордеете с нас, за да имате отговор за онези, които се гордеят с онова, което се вижда, а не с онова, което е в сърцето. ¹³ Защото ако сме безумци, то е за Бога, и ако сме с ума си, то е за вас. ¹⁴ Христовата любов ни управлява, защото сме заключили, че ако един човек е умрял за всички хора, тогава всички са умрели. ¹⁵ А той умря за всички, за да може живите да не живеят вече за себе си, а за него, който умря и бе възкресен за тях.

¹⁶ Ето защо отсега нататък не оценяваме никого от човешка гледна точка. Въпреки че някога оценявахме Христос от човешка гледна точка, сега вече не го оценяваме така. ¹⁷ Затова, ако някой е в Христос, той е ново творение. Старото си отиде. Новото дойде! ¹⁸ И всичко това идва от Бога, който чрез Христос ни помири със себе си и ни повери служението на помириенето на хората с Бога. ¹⁹ Ние носим послание, че Бог помирява света със себе си чрез Христос, без да държи хората отговорни за прегрешенията им. Той ни повери посланието на помириенето. ²⁰ Така че ние работим като Христови посланици и Бог ви увещава чрез нас. От името на Христос ви умоляваме: „Помирете се

с Бога!“ ²¹ Бог направи този, който нямаше грях, да стане грях* заради нас, за да може чрез него да станем праведни пред Бога.

Б Като Божии съработници ние също ви увещаваме да не позволите да се осуети Божията благодат, която получихте. ² Бог казва:

„Чух те, когато трябваше.

Да, помогнах ти в деня за спасение.“

Исаия 49:8

Чуй! Сега е това време. Виж! Сега е денят за спасение.

³ Ние се опитваме да не пречим на никого, за да не винят хората нашето служение. ⁴ Точно обратното: по всякакъв начин показваме, че сме Божии служители — като търпеливо понасяме беди, трудности и големи проблеми. ⁵ Показваме го, когато ни бичуват, хвърлят в затвори, бият при бунтове, когато изнемогваме от работа, прекарваме безсънни нощи и гладуваме. ⁶ Показваме го с чистотата на живота си, с познанията си, с търпението и добротата си, с даровете от Святия Дух, с искрената си любов, ⁷ като говорим истината и действваме чрез Божията сила. Живеейки праведно, ние се защитаваме от всичко. ⁸ Някои ни почитат, други ни позорят. Някои ни хулят, други ни възхваляват. Честни сме, а гледат на нас като на измамници; ⁹ въпреки че сме добре известни, ни считат за неизвестни; смятат ни за умиращи, но вижте — ние сме живи! Подлагат ни на страдание, но не ни убиват; ¹⁰ гледат на нас като на скърбящи, въпреки че ние винаги сме радостни; смятат ни за бедни, въпреки че правим богати

*5:21 *грях* Или: „принос за грях“.

много хора; мислят, че нямаме нищо, въпреки че притежаваме всичко.

¹¹ Коринтяни, говорихме ви напълно открито. Сърцата ни са широко отворени за вас. ¹² Не ние възпираме чувствата си на обич към вас: вие възпирате чувствата си на обич към нас. ¹³ Като на свои деца ви говоря — отворете сърцата си за нас, както ние отворихме сърцата си за вас.

Предупреждение относно езичниците

¹⁴ Не ставайте неподходящи партньори с невярващи, защото каква връзка могат да имат праведността и беззаконието? Или какво общение да съществува между светлината и мрака? ¹⁵ И как могат да постигнат съгласие Христос и Велиар*? Или какво има да споделя вярващият с невярващия? ¹⁶ И могат ли Божият храм и идолите да бъдат на едно и също място? Защото ние сме храмът на живия Бог, както Бог каза:

„Ще живея сред тях
и ще ходя сред тях,
ще бъда техният Бог
и те ще бъдат моят народ.“ *Левит 26:11-12*

¹⁷ „Затова ги напуснете и се отделете — казва Господ.

Не докосвайте нищо нечисто и аз ще ви приема.“ *Исая 52:11*

¹⁸ „Аз ще бъда ваш Баща, а вие ще сте мои синове и дъщери — казва всемогщият Господ.“ *2 Царства 7:14; 7:8*

7 Скъпи мои, след като имаме тези обещания, нека се очистим от всичко, което прави тялото и духа

ни нечисти, като живеем посветени на Бога поради страхопочитанието си към него.

Радостта на Павел

² Направете място за нас в сърцата си. Ние не сме сторили зло на никого, не сме подкупили никого и не сме измамили никого. ³ С тези думи не искам да ви обвинявам, защото съм ви казвал и по-рано: обичаме ви толкова много, че сме готови както да умрем, така и да живеем с вас. ⁴ Говоря ви с огромна увереност, много се гордея с вас, вие изключително ме насърчавате и във всичките ни беди аз съм преизпълнен с радост.

⁵ Когато дойдохме в Македония, нямахме покой. Напротив: неприятности ни дебнеха отвсякъде — разпри отвън и страхове отвътре.

⁶ Но Бог, който утешава съкрушените, утеша и нас с идването на Тит ⁷ и не само с идването му, а и с утехата, която вие сте му дали. Той ни разказа как жадувате да ни видите и съжالياвате за това, което сте извършили, а също и колко сте загрижени за мен, което ме зарадва още повече.

⁸ Не съжالياвам, че написах писмото си до вас, дори и ако то ви е натъжило. А дори и да съм съжالياвал, сега виждам, че то ви е натъжило само за кратко време.

⁹ И сега съм радостен, не защото бяхте натъжени, а защото тъгата ви ви накара да се покаете. Вие бяхте натъжени така, както Бог искаше, и не бяхте наранени от нас по никакъв начин. ¹⁰ Тъгата, която Бог желае да имате, кара човек да се покае. Това води до спасение, за което не трябва

* **6:15 Велиар** Разновидност на еврейската дума „велиал“, която означава „някакой без стойност“ или „зъл човек“ и се използва като синоним на Сатана или Антихриста.

да съжаливаме. Тъгата обаче, която светът има, носи смърт. ¹¹Вижте какви ви направи тъгата, която Бог желае да имате: по-сериозни, с голямо желание да оправдаете себе си, възмутени, страхуващи се от последиците, жадуващи да ме видите, загрижени за мен, копнеещи да се постъпва справедливо. Вие доказахте, че сте невинни във всичко това. ¹²Писах ви не заради този, който е сторил зло, не дори заради този, на когото е сторено злото, а за да разберете пред Бога огромната си загриженост за нас. ¹³Ето защо бяхме успокоени.

И в успокоението си се зарадвахме още повече, когато видяхме колко щастлив бе Тит за това, че всички му бяхте помогнали да се чувства като у дома си. ¹⁴Аз ви бях хвалил пред Тит, а сега нямаше защо да се срамувам от хвалбите си. Защото както беше истина всичко, което ви говорихме, така и хвалбите ни за вас пред Тит се оказаха верни. ¹⁵А неговата обич към вас е дори по-силна, когато си спомни как всички сте били готови да му се подчините и сте го посрещнали с уважение и страх. ¹⁶Щастлив съм, че мога да ви се доверя напълн.

Християнското милосърдие

8 А сега, братя и сестри, искаме да знаете за Божията благодат, дадена на църквите в Македония. ²Вярващите там бяха подложени на сурови изпитания в нещастията, които преживяха, и въпреки крайната си бедност те дадоха изобилно поради бликащата от тях радост. ³Аз съм свидетел, че дадоха толкова, колкото можеха, и дори повече от това и го направиха по своя собствена воля. ⁴Те много настойчиво ни молеха да им окажем привилегията

да участват в служението за Божиите хора. ⁵И дадоха не така, както бяхме очаквали — първо дадоха себе си на Господа и на нас според Божията воля. ⁶Ето защо помолихме Тит, който беше вече започнал това милосърдно дело, да ви помогне да го завършите. ⁷И както сте богати с всякакви дарове — с вяра, със слово, с познание, със загриженост за всичко, с любовта, която научихте от нас, така да сте богати и с този дар — да бъдете милосърдни.

⁸Не казвам това като заповед, а чрез загрижеността на другите изпитвам искреността на вашата любов. ⁹Знаете благодатта, която нашият Господ Исус Христос прояви: въпреки че беше богат, той стана беден заради вас, за да станете вие богати чрез неговото обедняване.

¹⁰Ето какво ви съветвам да направите и то е във ваш интерес. Миналата година вие бяхте не само първите, които искаха да дадат, но и първите, които дадоха. ¹¹Завършете сега онова, което започнахте, и дайте от това, което имате, за да бъде делото ви равно на голямото ви желание за него. ¹²И ако сте готови да дадете, дарът ви ще бъде приет въз основа на това, което имате, а не на онова, което нямате. ¹³Защото искаме да има равенство: не вие да сте затруднени, а другите — облекчени. ¹⁴Сега вие имате много и можете да помогнете на другите да имат и те онова, от което се нуждаят, така че по-късно, когато те имат много, да ви помогнат във вашите нужди, за да има равенство. ¹⁵Както казва Писанието:

„Този, който събра много, нямаше излишък,
и този, който събра малко, не изпитваше липса.“ *Изход 16:18*

Тит и спътниците му

¹⁶ Да благодарим на Бога, че вложи в сърцето на Тит същата загриженост за вас. ¹⁷ Защото той не само прие нашата молба, но и понеже е особено загрижен, тръгва към вас по своя собствена воля. ¹⁸ С него изпращаме и брата, когото всички църкви възхваляват заради служението му в благовестието. ¹⁹ Освен това той беше избран от църквите да ни придружи в нашето пътуване, за да може начинът, по който извършим това милосърдно дело, да бъде за слава на Господа и да покаже нашата готовност да помогнем.

²⁰ Искахме да сме сигурни, че никой няма да намери повод да ни критикува за начина, по който се разпореждаме с тази значителна сума пари. ²¹ Поставяме си за цел да вършим нещата така, както трябва, не само пред Господа, а и пред хората.

²² С тях изпращаме и наш брат, който много пъти и при много случаи е доказал, че е готов да помогне. А сега той има още по-голямо желание да помогне, защото ви има огромно доверие.

²³ За Тит искам да кажа, че е мой съдружник и съработник в усилията ми да ви помогна. А другите братя са изпратени от църквите и прославят Христос. ²⁴ Затова докажете им любовта си, покажете им защо се гордеем с вас, за да могат всички църкви да го видят.

Помощ за събратията християни

9 Излишно е да продължавам да ви пиша за тази помощ за Божиите хора, ² защото зная вашата готовност да помогнете и продължавам да се хваля с това на македонците.

Разказвам им, че вие в Ахая сте готови още от миналата година и вашият ентузиазъм подтикна повечето от тях към действие. ³ Но аз изпращам братята при вас, за да не бъдат хвалбите ни с вас напразни в това отношение и да сте готови да дадете, така както казах, че ще дадете. ⁴ Иначе, ако някои македонци дойдат с мен и ви намерят неподготвени, ние ще се срамуваме (а да не говоря за срама, който вие ще изпитвате!) заради тази увереност, която имахме във вас. ⁵ Затова счетох за нужно да помоля братята да тръгнат към вас преди нас и предварително да пригответ дара, който обещахте, за да бъде готов и да е дар, даден от желание, а не изтръгнат насила.

⁶ Запомнете това: който посади малко, малко и ще пожъне, а който посади много, много и ще пожъне. ⁷ Всеки трябва да даде толкова, колкото е решил в сърцето си, не със съжаление или по принуда, защото Бог обича онзи, който дава с радост. ⁸ А Бог може да ви отрупа с всякакви дарове така, че винаги да имате всичко, от което се нуждаете, и дори повече, за да изобилствате във всякакви добри дела. ⁹ Както казва Писанието:

„Той дава щедро на бедните и благостта му трае вечно.“ *Псалм 112:9*

¹⁰ А Онзи, който осигурява семе на сеяча и хляб, който ни храни, ще осигури и умножи вашето семе, и ще увеличи плодовете на вашата благост. ¹¹ Вие ще станете богати във всичко, за да можете винаги да проявявате щедрост. И като давате чрез нас, хората ще благодарят на Бога.

¹² Защото служението, което извършвате, не само снабдява нуждите на Божиите хора, но и носи

все повече и повече благодарности към Бога. ¹³Заради това служение, което е доказателство за вярата ви, те ще прославят Бога за покорността ви към Благата вест за Христос, която изповядвате, и за щедростта, с която споделяте с тях и с всички. ¹⁴И когато се молят за вас, ще жадуват да ви видят заради превъзходящата Божия благодат към вас. ¹⁵Да благодарим на Бога за този неописуем дар!

Павел защитава служението си

10 Аз, Павел, за когото някои казват, че съм смирен, когато съм сред вас, и дързък, когато съм далеч, се обръщам към вас и ви умолявам с нежността и благостта на Христос. ²Моля ви да не ме принуждавате да съм дързък с вас, така както възнамерявам да бъда с някои, които си мислят, че живеем според човешки стандарти. ³Защото макар и да живеем в този свят, ние не воюваме както воюва той. ⁴Оръжията, с които ние се сражаваме, не са светски, а имат Божията сила да рушат крепости. С тях ние оборваме доводи, ⁵премахваме всяко препятствие, което се изправя срещу познанието за Бога, и пленяваме всяка мисъл, за да я накараме да се покори на Христос. ⁶Готови сме да накажем всяко непокорство, след като вие се покорите напълно.

⁷Погледнете фактите пред себе си! Ако някой е убеден, че принадлежи на Христос, трябва отново да премисли и да разбере, че и ние принадлежим на Христос така, както и той. ⁸И ако съм се хвалил малко повече с властта, която Господ ни даде, за да

ви помогнем да укрепнете духовно, а не да ви сринем, не се срамувам. ⁹Но няма да продължавам, за да не помислите, че се опитвам да ви плаша с писмата си. ¹⁰Някои хора казват: „Писмата му са много властни и силни, но той самият е слаб и думите му не значат нищо.“ ¹¹Но този, който казва това, трябва да помни, че няма разлика между думите в писмата ни, когато сме далеч, и делата ни, когато сме сред вас.

¹²Ние не се осмеляваме да се приравняваме или да се сравняваме с някои хора, които си въобразяват, че са много велики. Мерейки се един с друг и сравнявайки се един с друг, те показват, че не са разбрали нищо. ¹³Ние обаче няма да се хвалим извън всякакви граници, а само в пределите, които Бог установи за нашето дело. Тези предели включват и вас. ¹⁴Не се хвалим повече, отколкото трябва, както щеше да стане, ако не бяхме първите, които дойдоха при вас с Благата вест за Христос. ¹⁵Не се хвалим извън всякакви граници с труда на други хора, а се надяваме, че вярата ви ще расте и ще ни помогнете да разширим делото си сред вас ¹⁶и да проповядваме Благата вест в земите отвъд вашия град. Не искаме да се хвалим с вече извършеното от друг. ¹⁷Както казва Писанието: „Който се хвали, да се хвали с това, което Господ е направил.“* ¹⁸Защото не този, който сам се препоръчва, е одобрен, а този, когото Господ препоръчва.

Павел и лъжеапостолите

11 Бих искал да сте търпеливи с мен дори и когато съм малко неразумен. Да, бъдете търпеливи с

*10:17 Цитат от Ер. 9:24.

мен! ²Аз проявявам към вас ревност, която идва от Бога, защото съм ви сгодил за Христос — той ще бъде вашият съпруг — и искам да ви предам на него като невеста, която се е пазила чиста. ³Но се страхувам, че както змията с хитростта си измами Ева, така и вашите мисли могат да бъдат отклонени от предаността и чистотата, които дължим на Христос. ⁴Щом сте така търпеливи към хора, които проповядват друг Исус, не този, когото ние проповядвахме, и приемате дух или благовестие, различни от Духа и Благата вест, които приехте, значи можете да сте търпеливи и с мен!

⁵Мисля, че по нищо не отстъпвам на тези „велики апостоли“. ⁶Може и да не съм изкусен оратор, но имам знания. И по всякакъв начин ви доказахме това!

⁷И нима като ви проповядвах Благата вест от Бога безплатно, извърших грях, смирявайки се, за да бъдете вие възвисени? ⁸Ограбвах други църкви, като приемах заплащане от тях, за да мога да служа на вас. ⁹А когато бях сред вас и се нуждаех от нещо, не обремених никого, защото братята, които дойдоха от Македония, ми дадоха каквото ми бе нужно. По никакъв начин не ви бях, и никога няма да ви бъда, в тежест. ¹⁰И в цяла Ахая никой не може да ми попречи да се хваля за това. Казвам тези думи с Христовата истина в сърцето си. ¹¹Защо? Защото не ви обичам ли? Бог знае, че ви обичам.

¹²Но ще продължа да върша това, което върша сега, за да не позволя на тези хора да намерят причина тяхното апостолство, за което се хвалят, да бъде смятано за равно на нашето. ¹³Тези хора са лъжеапостоли.

Те са измамни работници, които се маскират като Христови апостоли. ¹⁴И нищо чудно: дори самият Сатана се маскира като ангел на светлината! ¹⁵Така че какво странно има в това, че неговите слуги се маскират като слуги на праведността? Но накрая те ще си получат заслуженото за делата си.

Павел разказва за страданията си

¹⁶Пак ви казвам: никой да не мисли, че съм безумец. Но дори и да мислите така, приемете ме, както бихте приели един безумец, за да мога и аз да се похваля малко. ¹⁷Това, което сега казвам, идва не от Господа — просто се хваля с увереността на безумец. ¹⁸След като много хора се хвалят с човешките си постижения, и аз ще се хваля. ¹⁹Вие, които сте толкова разумни, с такава готовност понасяте безумците! ²⁰Защото сте така търпеливи, когато някой ви зароби, когато ви експлоатира, когато ви изиграе, когато се величае и когато ви удари плесница. ²¹Казвам това за свой срам: ние бяхме слаби, като сами не сторихме същото!

Но щом други имат достатъчно смелост да се хвалят, аз също ще се хваля. (Говоря като безумец!) ²²Тези хора евреи ли са? Аз също съм. Израелтяни ли са? Аз също съм. Потомци на Авраам ли са? Аз също съм. ²³Служители на Христос ли са? (Лудост е да говоря така!) Аз съм по-добър служител от тях. Работих много повече, лежах в затвора много повече, биха ме жестоко и много пъти бях излаган на смърт. ²⁴Пет пъти юдеите ме наказваха с по тридесет и девет удара с камшик. ²⁵Три пъти ме биха с тояги, веднъж едва не ме убиха с камъни, три пъти претърпах корабкрушение и

веднъж прекарах във водата цяло денонощие. ²⁶Много пъти съм бил по пътищата и съм бил застрашен от реки, застрашен от разбойници, застрашен от своя собствен народ, застрашен от езичници, застрашен в градове, застрашен извън градове, застрашен в морето и застрашен от лъжливи братя и сестри. ²⁷Вършил съм изнурителна и непосилна работа, много пъти не съм спал, бил съм гладен и жаден, много пъти не съм ял, бил съм гол и съм мръзвел. ²⁸И без да смятам другите проблеми, върху мен ежедневно тежи бремето на загрижеността ми за всички църкви. ²⁹Слаб съм винаги, когато някой е слаб, и горя от гняв винаги, когато някой е воден към грях.

³⁰Ако трябва да се хваля, ще се хваля с онези неща, които са свързани със слабостите ми. ³¹Богът и Бащата на Господ Исус знае, че говоря истината. Благословено да бъде името му завинаги! ³²Когато бях в Дамаск, управителят по времето на цар Арета искаше да ме арестува и беше поставил стражи в града. ³³Тогава ме спуснаха с кош от един прозорец в градската стена и така се изплъзнах от ръцете му.

Особено благословение в живота на Павел

12 Трябва да продължа да се хваля. Няма какво да спечеля, но ще говоря за видения и откровения от Господа. ²Познавам един човек* в Христос, който преди четиринадесет години бе грабнат и отнесен до третото небе. (Дали в тялото си или извън тялото не зная — само Бог знае.) ³И зная, че този човек (дали с тяло или без тялото си не зная — само

Бог знае) ⁴бе грабнат и отнесен в рая и чу думи, които не могат да бъдат изречени и които човешко същество няма право да произнесе. ⁵Ще се похваля с такъв човек, но със себе си няма да се хваля освен със слабостите си. ⁶Ако реша да се хваля, няма да съм безумец, защото ще говоря истината. Но се опитвам да се въздържа, за да не мисли никой за мен повече от това, което вижда да правя или чува да казвам.

⁷И за да не се възгордявам прекалено заради чудните откровения, ми бе даден трън в плътта — изпратен ми бе ангел от Сатана непрекъснато да ме измъчва, за да не се възгордявам прекалено. ⁸Три пъти умолявах Господа да го махне от мен, ⁹но той ми каза: „Стига ти моята благодат, защото силата ми се проявява най-добре в слабост.“ Затова с най-голямо удоволствие ще се хваля със слабостите си, за да може силата на Христос да почива върху мен. ¹⁰И заради Христос се радвам на слабостите си, на обидите, на трудностите, на гоненията и на големите проблеми, защото именно когато съм слаб, съм наистина силен.

Любовта на Павел към християните в Коринт

¹¹Говоря като безумец, но вие ме принудихте. Вие трябваше да ме хвалите, защото по нищо не отстъпвам на онези „велики апостоли“, макар и да съм нищо. ¹²Когато бях сред вас, ви доказвах, че съм апостол, като вършех знамения, чудеса и могъщи дела с огромно търпение. ¹³В какво отношение сте по-долу от другите църкви освен в

*12:2 *един човек* В 12:2-5 Павел вероятно говори за себе си в трето лице.

това, че не ви бях в тежест? Простете ми тази несправедливост!

¹⁴Ето, сега съм готов да ви посетя за трети път и няма да ви бъда в тежест, защото търся не онова, което притежавате, а самите вас. Не децата трябва да спестяват за родителите си, а родителите — за децата си. ¹⁵И аз с най-голяма радост ще дам за вас всичко, което имам, и дори самия себе си. Ако ви обичам повече, по-малко ли ще ме обичате?

¹⁶Ясно е, че не съм ви бил в тежест, но казвате, че съм лукав и с хитрост съм взимал от вас. ¹⁷Нима ви използвах чрез тези хора, които изпратих при вас? ¹⁸Помолих Тит да дойде при вас и изпратих един от братята с него. Нима Тит ви използва? Не вършихме ли ние едно и също нещо с един и същ дух?

¹⁹Нима мислите, че през цялото това време се опитваме да се оправдаем пред вас? Ние говорим пред Бога като Христови последователи и всичко, скъпи мои, е за да ви укрепим духовно. ²⁰Страхувам се, че когато дойда, може да ви намеря не такива, каквито искам да бъдете и вие може да ме намерите не такъв, какъвто искате да бъда. Боя се да няма сред вас раздори, завистливост, ревност, гняв, егоистични домогвания, клеветничество, клюки, горделивост и бъркотия. ²¹Боя се, че когато ви посетя отново, моят Бог може да ме унизи пред вас и да скърбя за многото, които в миналото са съгрешили и не са се покаjali, като съжалят за своя нечист живот, сексуални грехове и разгуленост.

Последни предупреждения и поздрави

13 Това ще бъде третото ми идване при вас. Както казва Писанието: „Всяко обвинение трябва да се подкрепи от двама или трима свидетели.“* ²Когато за втори път бях сред вас, ви предупредих, и сега, когато съм далеч, отново ви предупреждавам. На тези, които са съгрешили преди, и на всички останали казвам: ако дойда отново, няма да ви пощадя. ³Ще ви накажа като доказателство за това, че чрез мен говори Христос. Той не е слаб спрямо вас, а е силен сред вас. ⁴Истина е, че той бе слаб, когато бе разпънат на кръста, но сега живее чрез Божията сила. Истина е също и че ние сме слаби в него, но заради вас ще живеем с него чрез Божията сила.

⁵Себе си проверете дали живеете във вярата. Себе си изпитайте. Нима не съзнавате, че Исус Христос живее във вас? Освен, разбира се, ако не издържите изпитанието. ⁶Надявам се поне да разберете, че ние сме издържали изпитанието. ⁷Молим се на Бога да не вършите нищо грешно. Важно е не ние да се покажем издържали, а вие да вършите добро, дори и ние да изглеждаме провалили се. ⁸Не можем да правим нищо против истината, а само в подкрепа на истината. ⁹Радваме се, когато ние сме слаби, а вие — силни. За това се молим: да станете съвършени. ¹⁰Пиша ви тези неща сега, когато съм далеч, за да не трябва, когато съм сред вас, да проявявам строгост според властта, която Господ ми е дал, за да укрепявам, а не да сривам.

* 13:1 Цитат от Вт. 19:15.

¹¹ Сега, братя и сестри, се сбогувам. Стремете се към съвършенство, насърчавайте се, бъдете единомислени, живейте в мир и Богът на любовта и мира ще бъде с вас. ¹² Поздравете се един друг със

свята целувка. ¹³ Всички Божии хора ви поздравяват.

¹⁴ Благодатта на Господ Исус Христос, любовта на Бога и общението на Святия Дух да бъдат с всички вас.